

Αριθμός απόφασης 13 / 2022

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΧΑΛΑΝΔΡΙΟΥ
(Διαδικασία Περιουσιακών Διαφορών)

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Γεωργία Κουρεμπανά, Ειρηνοδίκη και τη γραμματέα Αναστασία Αναστασίου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριο του την 14η Απριλίου 2022, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΝΤΩΝ:

<u>Α/Α</u>	<u>ΕΠΩΝΥΜΟ</u>	<u>ΟΝΟΜΑ</u>	<u>ΠΑΤΡΩΝΥΜΟ</u>	<u>ΠΡΟΣΛΗΨΗ</u>	<u>ΑΦΜ</u>
1	ΚΑΖΑΚΑ	ΙΩΑΝΝΑΣ-ΕΦΗΣ	ΑΣΙΜΑΚΗΣ	2011	041975483
2	ΑΡΩΝΗ	ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ	ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ	2007	069348393
3	ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ	ΣΟΦΙΑΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	2011	106107118
4	ΜΕΡΚΟΥΡΗ	ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	2011	144109020
5	ΧΑΤΖΗΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ	ΣΜΑΡΑΓΔΟΣ	2008	055005926
6	ΘΕΟΧΑΡΑΚΗ	ΧΡΥΣΑΝΘΗΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	2010	070900474
7	ΛΟΥΚΙΣΑ	ΒΑΡΒΑΡΑΣ	ΜΕΛΕΤΙΟΣ	2011	038154227
8	ΤΣΙΩΤΑ	ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	2014	061823811
9	ΚΑΚΑΜΠΟΥΡΑ	ΙΩΑΝΝΑΣ	ΚΥΡΙΑΚΟΣ	2011	130230194
10	ΓΡΕΓΟΥ	ΕΙΡΗΝΗΣ	ΠΑΝΤΕΛΗΣ	2011	106867992
11	ΔΕΜΙΤΣΑ	ΑΝΝΑΣ	ΣΠΥΡΟΣ	2011	74712651
12	ΜΠΑΜΠΟΥΡΑ	ΜΑΡΙΑΣ	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	2012	118229870
13	ΠΑΠΑΔΑΚΟΥ	ΑΡΓΥΡΟΥΛΑΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	2011	071571266
14	ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΑΣ	ΧΡΗΣΤΟΣ	2014	40135226

15	<u>ΞΕΝΑΚΗ</u>	<u>ΕΥΑΓΓΕΛΙΑΣ</u>	<u>ΘΕΟΔΩΡΟΣ</u>	2007	03805
16	<u>ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΥ-ΠΟΛΑΤΩΦ</u>	<u>ΜΑΡΙΑΣ</u>	<u>ΜΙΧΑΗΛ</u>	2014	066614
17	<u>ΚΩΣΤΑ</u>	<u>ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑΣ</u>	<u>ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ</u>	2014	050272
18	<u>ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ</u>	<u>ΓΕΩΡΓΙΑΣ</u>	<u>ΑΝΤΩΝΙΟΣ</u>	2011	070265
19	<u>ΠΡΟΒΑΤΑ</u>	<u>ΙΩΑΝΝΑΣ</u>	<u>ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ</u>	2012	117360
20	<u>ΤΑΓΚΟΥΛΗ</u>	<u>ΕΥΑΓΓΕΛΙΑΣ</u>	<u>ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ</u>	2007	1068641
21	<u>ΛΙΑΣΚΑ</u>	<u>ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ</u>	<u>ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ</u>	2011	1180536
22	<u>ΒΥΡΙΔΗ</u>	<u>ΜΑΡΙΑΣ</u>	<u>ΓΕΩΡΓΙΟΣ</u>	2014	1180683
23	<u>ΚΑΤΣΙΚΙΑ</u>	<u>ΑΘΑΝΑΣΙΑΣ</u>	<u>ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ</u>	2015	11743385
24	<u>ΜΑΥΡΕΑ</u>	<u>ΒΟΥΛΑΣ</u>	<u>ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ</u>	2010	07717677
25	<u>ΚΡΙΘΙΩΤΗ</u>	<u>ΕΛΕΝΗΣ</u>	<u>ΝΙΚΟΛΑΟΣ</u>	2007	10601744
26	<u>ΞΕΝΟΥ</u>	<u>ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ</u>	<u>ΠΑΥΛΟΣ</u>	2015	12242597
27	<u>ΜΑΡΤΙΝΟΥ</u>	<u>ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ</u>	<u>ΗΡΑΚΛΗΣ</u>	2012	106769275
28	<u>ΠΛΑΓΙΑΝΝΑΚΟΥ</u>	<u>ΓΕΩΡΓΙΑΣ</u>	<u>ΗΛΙΑΣ</u>	2012	055777293
29	<u>ΓΥΦΤΟΠΟΥΛΟΥ</u>	<u>ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ</u>	<u>ΙΩΑΝΝΗΣ</u>	2010	062163691
30	<u>ΚΑΤΣΙΓΙΑΝΝΗ</u>	<u>ΧΡΙΣΤΙΝΑΣ</u>	<u>ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ</u>	2012	066598432
31	<u>ΓΙΑΝΝΙΣΗ</u>	<u>ΕΙΡΗΝΗΣ</u>	<u>ΙΩΑΝΝΗΣ</u>	2011	144111247
32	<u>ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥΣ</u>	<u>ΣΟΦΙΑΣ</u>	<u>ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ</u>	2015	062406945
33	<u>ΚΟΥΚΟΥΛΗ</u>	<u>ΕΥΑΓΓΕΛΙΑΣ</u>	<u>ΓΕΩΡΓΙΟΣ</u>	2002	074667491
34	<u>ΓΣΙΡΩΝΗ</u>	<u>ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑΣ</u>	<u>ΧΡΗΣΤΟΣ</u>	2010	106859544
35	<u>ΡΟΥΦΗ</u>	<u>ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ</u>	<u>ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ</u>	1999	077177030
36	<u>ΣΥΚΙΩΤΟΥ</u>	<u>ΜΑΡΙΑΣ</u>	<u>ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ</u>	2011	130249157
37	<u>ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ</u>	<u>ΧΑΡΡΙΕΛΛΕΝ</u>	<u>ΙΩΑΝΝΗΣ</u>	2015	143640047
38	<u>ΣΑΜΠΑΝΗ</u>	<u>ΙΩΑΝΝΑΣ-ΣΟΦΙΑΣ</u>	<u>ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ</u>	2011	116860490
39	<u>ΠΛΑΤΗ</u>	<u>ΕΛΕΝΗΣ</u>	<u>ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ</u>	2010	044244274
40	<u>ΒΛΑΧΑΚΗ</u>	<u>ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ</u>	<u>ΚΥΡΙΑΚΟΣ</u>	2000	076989950
41	<u>ΡΑΜΜΟΥ</u>	<u>ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΣ</u>	<u>ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ</u>	2009	043452747
42	<u>ΚΟΥΚΟΥΒΑΟΥ</u>	<u>ΕΥΑΓΓΕΛΙΑΣ-ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ</u>	<u>ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ</u>	2011	044596600

43	ΛΑΓΟΝΙΚΑ	ΑΡΓΥΡΗΣ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	2013	106855968
44	ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗ	ΑΝΘΟΥΛΑΣ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	2010	054454457
45	ΣΥΡΙΟΠΟΥΛΟΥ	ΜΑΡΙΝΑΣ	ΣΤΑΥΡΟΣ	2002	062896849
46	ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ	ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΣ	ΘΕΟΔΩΡΟΣ	2012	051132426
47	ΒΕΡΡΑ	ΜΑΡΙΑΣ	ΑΝΤΩΝΙΟΣ	2009	066095160
48	ΤΣΑΚΜΑΚΙΔΟΥ	ΖΗΝΟΒΙΑΣ	ΚΡΙΤΩΝ	2013	106355022
49	ΔΙΚΑΙΟΥΛΙΑ	ΔΙΟΝΥΣΙΑΣ	ΠΕΤΡΟΣ	2015	101063927
50	ΚΑΡΑΜΠΑ	ΕΥΣΤΑΘΙΑΣ	ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ	2012	147125626
51	ΠΛΕΜΕΝΟΥ	ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ	ΣΤΑΜΑΤΗΣ	2011	052632770
52	ΧΑΜΠΕΡΗ	ΓΕΩΡΓΙΑΣ	ΣΠΥΡΙΔΩΝ	2011	106101735
53	ΚΟΥΤΣΟΚΕΡΗ	ΜΙΧΑΕΛΑΣ	ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ	2012	138316678
54	ΜΑΡΛΑΓΚΙΤΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΑΣ-ΑΝΝΑ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	2014	139919358
55	ΚΑΛΟΥΔΗ	ΒΙΚΥ	ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ	2014	061217663
56	ΜΑΝΤΖΑΚΙΔΗ	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ		2015	038802181
57	ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑΣ	ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	2000	106880850
58	ΣΙΑΡΜΑΛΗ	ΕΛΕΝΗΣ	ΧΡΗΣΤΟΥ	2015	066454530
59	ΚΟΚΚΙΝΟΥ	ΛΕΜΟΝΙΑΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	2012	120694602
60	ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ	ΜΑΡΙΑΣ	ΠΑΝΟΣ	2014	138888539
61	ΜΟΥΣΤΑΚΑ	ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	2014	138473820
62	ΜΗΚΕΛΑΤΟΥ	ΖΩΗΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ	2014	043016218
63	ΚΑΧΡΗ	ΧΡΙΣΤΙΝΑΣ	ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ	2011	040178202
64	ΤΣΙΑΜΠΙΡΑ	ΕΥΤΥΧΙΑΣ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	2012	067079494
65	ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ	ΓΕΩΡΓΙΑΣ	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	2009	106865728
66	ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ	ΣΟΦΙΑΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ	2012	132648079
67	ΜΑΚΡΗ	ΛΟΥΚΑ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	2009	03639890
68	ΚΟΝΤΟΥ	ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΑΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	2011	076451128
69	ΜΠΟΤΑΪΤΗ	ΦΩΤΕΙΝΗΣ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	2012	055702050
70	ΜΠΑΜΠΟΥΡΑ	ΜΑΡΙΑΣ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	2011	044610174
71	ΛΕΒΑΝΤΗ	ΕΥΦΗΜΙΑΣ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	2011	037583282
72	ΓΙΑΓΚΙΟΖΗ	ΠΕΛΑΓΙΑΣ	ΚΟΣΜΑΣ	2011	130225227

73	<u>ΒΕΝΙΕΡΗ</u>	<u>ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ</u>	<u>ΘΕΟΔΩΡΟΣ</u>	<u>2015</u>	<u>106863968</u>
74	<u>ΔΑΓΚΑ</u>	<u>ΦΩΤΕΙΝΗΣ</u>	<u>ΓΕΩΡΓΙΟΣ</u>	<u>2014</u>	<u>300785668</u>
75	<u>ΜΑΝΙΚΑ</u>	<u>ΣΟΦΙΑΣ</u>	<u>ΚΡΑΛΛΗΣ</u>	<u>2011</u>	<u>106870068</u>
76	<u>ΚΟΝΤΗ</u>	<u>ΟΥΡΑΝΙΑΣ</u>	<u>ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ</u>	<u>2002</u>	<u>107695850</u>
77	<u>ΤΣΙΓΑ</u>	<u>ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ</u>	<u>ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ</u>	<u>2002</u>	<u>070763137</u>
78	<u>ΣΥΓΓΕΛΑΚΗ</u>	<u>ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ</u>	<u>ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ</u>	<u>2011</u>	<u>118059297</u>
79	<u>ΞΕΡΒΑ</u>	<u>ΓΕΩΡΓΙΑΣ</u>	<u>ΙΩΑΝΝΗΣ</u>	<u>2011</u>	<u>106859341</u>
80	<u>ΦΡΑΣΥΒΟΥΛΙΔΟΥ</u>	<u>ΕΙΡΗΝΗΣ</u>	<u>ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ-ΘΕΟΔΩΡΟΣ</u>	<u>2010</u>	<u>106851828</u>
81	<u>ΚΑΡΑΜΠΙΝΗ</u>	<u>ΜΑΡΙΑΣ</u>	<u>ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ</u>	<u>2015</u>	<u>125432785</u>
82	<u>ΜΑΜΟΥΡΑ</u>	<u>ΦΩΤΕΙΝΗΣ</u>	<u>ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ</u>	<u>2015</u>	<u>135121925</u>
83	<u>ΛΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ</u>	<u>ΔΗΜΗΤΡΑΣ</u>	<u>ΜΙΧΑΗΛ</u>	<u>2011</u>	<u>074595270</u>
84	<u>ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ</u>	<u>ΕΥΘΥΜΙΑΣ</u>	<u>ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ</u>	<u>2011</u>	<u>106852769</u>
85	<u>ΖΑΧΑΡΗ</u>	<u>ΜΑΡΚΕΛΛΑΣ</u>	<u>ΘΕΟΔΩΡΟΣ</u>	<u>2012</u>	<u>046724345</u>
86	<u>ΧΡΥΣΑΓΗ</u>	<u>ΘΕΟΔΩΡΑΣ</u>	<u>ΙΩΑΝΝΗΣ</u>	<u>2001</u>	<u>068071200</u>
87	<u>ΑΛΕΦΡΑΓΚΗ</u>	<u>ΗΡΑΚΛΗ</u>	<u>ΝΙΚΟΛΑΟΣ</u>	<u>2011</u>	<u>118088060</u>
88	<u>ΚΟΥΛΟΥΜΕΝΖΑ</u>	<u>ΜΑΡΙΑΣ</u>	<u>ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ</u>	<u>2007</u>	<u>114066273</u>
89	<u>ΓΚΟΥΣΚΟΥ</u>	<u>ΦΛΩΡΑΣ-ΑΝΝΑΣ</u>	<u>ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ</u>	<u>2011</u>	<u>130231627</u>
90	<u>ΜΩΡΑΪΤΗ</u>	<u>ΕΙΡΗΝΗΣ-ΜΑΓΔΑΛΗΝΗΣ</u>	<u>ΙΩΑΝΝΗΣ</u>	<u>2015</u>	<u>150251678</u>
91	<u>ΔΡΟΣΟΥ</u>	<u>ΛΕΥΚΟΘΕΑΣ</u>	<u>ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ</u>	<u>2011</u>	<u>118099650</u>
92	<u>ΟΡΦΑΝΟΥ</u>	<u>ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ</u>	<u>ΘΕΟΔΩΡΟΣ</u>	<u>2012</u>	<u>037675140</u>
93	<u>ΒΡΩΤΣΟΥ</u>	<u>ΒΗΘΛΕΕΜ</u>	<u>ΠΕΡΙΚΛΗΣ</u>	<u>1999</u>	<u>044097503</u>
94	<u>ΣΤΕΦΑ</u>	<u>ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ</u>	<u>ΟΡΦΕΑΣ</u>	<u>2007</u>	<u>118064800</u>
95	<u>ΘΕΟΔΩΡΟΥ</u>	<u>ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ</u>	<u>ΓΕΩΡΓΙΟΣ</u>	<u>2012</u>	<u>077686775</u>
96	<u>ΚΕΡΑΜΙΔΑ</u>	<u>ΣΟΦΙΑΣ</u>	<u>ΝΙΚΗΤΑΣ</u>	<u>2012</u>	<u>134459348</u>
97	<u>ΜΠΑΝΟΥΤΣΟΥ</u>	<u>ΣΜΑΡΑΓΔΑΣ</u>	<u>ΓΕΩΡΓΙΟΣ</u>	<u>2001</u>	<u>067070463</u>
98	<u>ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ</u>	<u>ΠΗΝΕΛΟΠΗΣ</u>	<u>ΣΠΥΡΙΔΩΝ</u>	<u>2007</u>	<u>038200549</u>
99	<u>ΤΥΡΟΥ</u>	<u>ΚΥΡΙΑΚΟΥΛΑΣ</u>	<u>ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ</u>	<u>2007</u>	<u>117432652</u>
100	<u>ΚΑΡΠΕΤΑ</u>	<u>ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ</u>	<u>ΕΥΓΕΝΙΟΣ</u>	<u>2015</u>	<u>115923918</u>

101	ΜΠΑΛΗ	ΜΑΡΙΑΣ	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	2012	057778410
102	ΑΡΚΟΥΛΗ-ΜΠΟΥΡΑ	ΜΑΡΙΑΣ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	2009	073462021
103	ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ	ΜΑΡΙΑΣ	ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ	2010	030786549
104	ΤΣΕΠΑ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΣ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	2012	047506087
105	ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ	ΕΛΕΝΗΣ	ΣΕΡΑΦΕΙΜ	01.02.2016	139261009
106	ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ	ΕΛΕΝΗΣ	ΚΥΡΙΑΚΟΣ	01.02.2016	043545558
107	ΟΛΕΝΟΓΛΟΥ	ΠΟΛΥΞΕΝΗΣ	ΧΡΗΣΤΟΣ	02.02.2016	118605670
108	ΚΑΥΚΙΑ	ΕΙΡΗΝΗΣ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	02.02.201	051793370
109	ΚΡΙΤΣΑΝΤΩΝΗ	ΑΝΔΡΙΑΝΝΑΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ	01.02.2016	147802076
110	ΜΑΥΡΕΛΗ	ΕΥΘΥΜΙΟΥ	ΧΡΗΣΤΟΣ	01.02.2016	073301077
111	ΛΙΘΑΔΙΩΤΗ	ΕΥΛΑΛΙΑΣ	ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ	01.02.2016	078280331
112	ΣΟΥΛΑ	ΕΙΡΗΝΗΣ	ΝΙΚΟΛΑΣ	02.2016	151565746
113	ΜΑΝΩΛΗ	ΙΩΑΝΝΑΣ	ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ	01.02.2016	037619664
114	ΚΑΦΕΤΖΗ	ΣΤΑΜΑΤΙΑΣ	ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ	01.02.2016	145592036
115	ΣΤΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ	ΕΛΕΝΗΣ	ΛΟΥΚΑΣ	01.02.2016	068233475
116	ΙΩΝΑ	ΖΩΗΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ	01.02.2016	077097876
117	ΣΑΪΤΗ	ΓΕΩΡΓΙΟΥ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	03.02.2016	038128443
118	ΚΑΡΑΜΑΝΗ	ΕΥΣΤΑΘΙΑΣ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	01.02.2016	144136912
119	ΑΜΟΥΡΓΙΑΝΟΥ	ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ	ΑΝΤΩΝΙΟΣ	05.02.2016	141528336
120	ΜΗΝΔΡΙΝΟΥ	ΜΑΡΙΑΝΝΑΣ		01.02.2016	068559950
121	ΕΥΔΗ	ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	15.02.2016	038444046
122	ΦΩΤΑΚΟΠΟΥΛΟΥ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	12.02.2016	120100423
123	ΜΑΡΙΝΗ	ΔΗΜΗΤΡΑΣ	ΧΡΗΣΤΟΣ	12.02.2016	055435489
124	ΧΡΑΠΑΛΟΥ	ΑΡΙΣΤΕΙΔΗ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	13.12.2016	106407780
				2010-	067269204
125	ΚΟΛΛΙΑΣΤΑΣΗ	ΔΗΜΗΤΡΑΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	16.02.2017	

απάντων κατοίκων Αγίας Παρασκευής Αττικής, οι οποίοι παραστάθηκαν στη δίκη
δια της πληρεξουσίας δικηγόρου τους Μαρίας Χρυσή, η οποία προσκόμισε το

υπ' αριθμ. Π3697743/2020 γραμμάτιο προείσπραξης δικηγορικής αμοιβής
ΔΣΑθηνών.

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ: Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου με την
επωνυμία «ΠΑΙΔΙΚΟΙ ΣΤΑΘΜΟΙ ΔΗΜΟΥ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ», που εδρεύει
στην Αγία Παρασκευή Αττικής, επί της Λεωφ. Μεσογείων 405 και εκπροσωπείται
νόμιμα, με ΑΦΜ 997779050, το οποίο παραστάθηκε στη δίκη διά της
πληρεξουσίας δικηγόρου του Δήμητρας Μπάτσου, η οποία δεν υποχρεούται να
προσκομίσει γραμμάτιο προείσπραξης δικηγορικής αμοιβής (άρθρο 61 παρ. 3
εδάφιο δ' του Ν. 4194/2013).

Οι ενάγοντες ζητούν να γίνει δεκτή η από 02.07.2018 αγωγή τους που
κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με ΓΑΚ 4352/2018 και ΕΑΚ
35/2018 και προσδιορίστηκε αρχικώς για τη δικάσιμο της 18ης-04-2019 και
γράφτηκε στο πινάκιο και κατόπιν αναβολής για τη δικάσιμο της 28ης-05-2020
κατά την οποία ματαιώθηκε δυνάμει της υπ' αρ. Δ1α/Γ.Π.οικ:30340/15.05.2020
ΚΥΑ (ΦΕΚ Β' 1857/15.05.2020) περί επιβολής του μέτρου της εν μέρει
προσωρινής αναστολής λειτουργίας των Δικαστηρίων και Εισαγγελιών στο
σύνολο της Επικράτειας για το χρονικό διάστημα από 16.05.2020 έως και
31.05.2020, εν συνεχεία δε επαναπροσδιορίστηκε οίκοθεν για τη δικάσιμο της
15^{ης}-10-2020 κατά την οποία αναβλήθηκε για τη δικάσιμο της 27^{ης}-01-2022 κατά
την οποία ματαιώθηκε δυνάμει της υπ' αρ. 4035/2022 Υπουργικής Απόφασης του
Υπουργού Δικαιοσύνης (ΦΕΚ Β' 190/26.01.2022) περί αναστολής λειτουργίας
όλων των δικαστηρίων και εισαγγελιών των περιφερειών Αττικής και Κρήτης για
την 27^η και 28^η Ιανουαρίου 2022, λόγω των αιφνιδίων και έντονων καιρικών
φαινομένων, εν συνεχεία δε επαναπροσδιορίστηκε οίκοθεν για την αναφερόμενη
στην αρχή της παρούσης δικάσιμο. Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης οι
πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν και προφορικά τους
ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά
και στις προτάσεις τους.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ι. Με την αναθεώρηση του 2001 κατοχυρώθηκε ρητά στο Σύνταγμα (άρθρο 25) η αρχή του κοινωνικού κράτους δικαίου, η οποία λειτουργεί συμπληρωματικά ως προς τα ρητώς κατοχυρωμένα δικαιώματα, συνιστώντας ένα γενικό δικαίωμα για κοινωνική αλληλεγγύη, κατ' αναλογία με τη λειτουργία την οποία επιτελεί το άρθρο 5 παρ. 1 ως προς τα ατομικά δικαιώματα. Η εν λόγω αρχή και τα κοινωνικά δικαιώματα συνιστούν δεσμευτικούς κανόνες για την κρατική εξουσία, ιδιαίτερα τη νομοθετική, προς την κατεύθυνση κατοχύρωσης της πληρέστερης δυνατής κοινωνικής προστασίας. Τα κοινωνικά δικαιώματα θεωρούνται μάλιστα ως «απαράγραπτα», ως δεσμεύοντα, δηλαδή, την άσκηση όλων των συντεταγμένων εξουσιών, τόσο του αναθεωρητικού όσο και του κοινού νομοθέτη. Εξάλλου, τα κοινωνικά δικαιώματα είναι θεμελιώδη, εξίσου με τα ατομικά και τα πολιτικά και παράγουν, κατά την επικρατούσα στη θεωρία άποψη, ένα «σχετικό κοινωνικό κεκτημένο», η αξία και η προστατευτική λειτουργία του οποίου πρέπει να αναδεικνύονται ακόμα περισσότερο σε συνθήκες οικονομικής κρίσης, όταν οι πολίτες το έχουν περισσότερη ανάγκη. Στο άρθρο δε 106 παρ. 1 εδ. α του Συντάγματος ορίζεται ότι «Για την εδραίωση της κοινωνικής ειρήνης και την προστασία του γενικού συμφέροντος το Κράτος προγραμματίζει και συντονίζει την οικονομική δραστηριότητα στη Χώρα, επιδιώκοντας να εξασφαλίσει την οικονομική ανάπτυξη όλων των τομέων της εθνικής οικονομίας». Από τη διάταξη αυτή απορρέει η συνταγματική επιταγή για ισόρροπη οικονομική ανάπτυξη με διασφάλιση των συνθηκών κοινωνικής ειρήνης, η οποία δεσμεύει όλα τα κρατικά όργανα και πρωτίστως τον νομοθέτη, περιορίζοντας το εύρος των επιτρεπτών επιλογών του. Η παραπάνω συνταγματική επιταγή θέτει ιδίως δύο όρια στον νομοθέτη. Πρώτον, δεν είναι επιτρεπτή η θέσπιση νομοθετικών μέτρων, τα οποία, ανεξαρτήτως του επιδιωκόμενου με αυτά σκοπού δημοσίου συμφέροντος, συνεπάγονται σοβαρή διατάραξη της κοινωνικής ειρήνης, δηλαδή καταλήγουν σε αποτέλεσμα ευθέως αντίθετο προς τον σκοπό της συνταγματικής διάταξης. Ως σοβαρή διατάραξη της κοινωνικής

ειρήνης πρέπει να νοηθεί εξίσου η δραματική επιδείνωση των συνθηκών κοινωνικής διαβίωσης (όπως αύξηση του αριθμού των ανέργων, αστέγων, όσων διαβιούν κάτω από το όριο της φτώχειας κλπ.), όσο και η διατάραξη της δημόσιας τάξης και ασφάλειας (π.χ. βίαιες ενέργειες διαμαρτυρίας, αύξηση της εγκληματικότητας κλπ.), που απορρέει από την επιδείνωση των κοινωνικών συνθηκών. Δεύτερον, δεν είναι επιτρεπτή η θέσπιση νομοθετικών μέτρων, τα οποία συνεπάγονται δραματική συρρίκνωση του διαθέσιμου εισοδήματος επιχειρήσεων των νοικοκυριών, προκειμένου να εξυπηρετηθεί μονομερώς ορισμένος, έστω και δημοσίου συμφέροντος, οικονομικός σκοπός. Αντιθέτως, όπως συνάγεται από την συνταγματική διάταξη, το γενικό συμφέρον δεν ταυτίζεται με το αμιγώς δημοσιονομικό. Περαιτέρω στο άρθρο 4 παρ. 5 του Συντάγματος ορίζεται ότι «Οι Έλληνες πολίτες συνεισφέρουν χωρίς διακρίσεις στα δημόσια βάρη, ανάλογα με τις δυνάμεις τους», στο άρθρο 25 παρ. 1 του Συντάγματος ορίζεται ότι «Τα δικαιώματα του ανθρώπου ως ατόμου και ως μέλους του κοινωνικού συνόλου και η αρχή του κοινωνικού κράτους δικαίου τελούν υπό την εγγύηση του Κράτους. Όλα τα κρατικά όργανα υποχρεούνται να διασφαλίζουν την ανεμπόδιστη και αποτελεσματική άσκησή τους. Τα δικαιώματα αυτά ισχύουν και στις σχέσεις μεταξύ ιδιωτών στις οποίες προσιδιάζουν. Οι κάθε είδους περιορισμοί που μπορούν κατά το Σύνταγμα να επιβληθούν στα δικαιώματα αυτά πρέπει να προ βλέπονται είτε απευθείας από το Σύνταγμα είτε από τον νόμο, εφόσον υπάρχει επιφύλαξη υπέρ αυτού και να σέβονται την αρχή της αναλογικότητας» και στην παρ. 4 του ιδίου άρθρου «Το Κράτος δικαιούται να αξιώνει από όλους τους πολίτες την εκπλήρωση του χρέους της κοινωνικής και εθνικής αλληλεγγύης». Από τον συνδυασμό των ως άνω διατάξεων συνάγεται ότι ο νομοθέτης δύναται καταρχήν να επιβάλει στους πολίτες, προς εκπλήρωση του χρέους της κοινωνικής και εθνικής αλληλεγγύης, επιβαρύνσεις για την αντιμετώπιση ορισμένης επείγουσας ανάγκης ή κατάστασης κρίσης, υπό την προϋπόθεση, ωστόσο, ότι έχουν περιορισμένη διάρκεια, ότι είναι πρόσφορες και αναγκαίες για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού δημοσίου συμφέροντος και όχι δυσανάλογες σε σχέση

προς αυτόν, ότι είναι επαρκώς αιτιολογημένες και ότι κατανέμονται ισότιμα μεταξύ όλων των πολιτών, των απασχολούμενων τόσο στον δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα, καθώς και των ασκούντων ελεύθερο επάγγελμα, ανάλογα με τις δυνάμεις του καθενός. Επομένως, δεν είναι επιτρεπτό η επιβάρυνση, από τα μέτρα που λαμβάνονται προς αντιμετώπιση της δυσμενούς και παρατεταμένης οικονομικής συγκυρίας, να κατανέμεται πάντοτε σε συγκεκριμένες κατηγορίες πολιτών, οι οποίοι, κατά κανόνα, είναι συνεπείς προς τις υποχρεώσεις τους και να ευνοούνται άλλες κατηγορίες από την ασυνέπεια των οποίων - κυρίως στο πεδίο της εκπλήρωσης των φορολογικών τους υποχρεώσεων - προκαλείται σε μεγάλο ποσοστό η δυσμενής αυτή συγκυρία (βλ. ΟΛΣΤΕ 1286/2012, ΤρΝομΠλ ΔΣΑ), ούτε, κατά μείζονα λόγο, η επισώρευση νέων επιβαρύνσεων σε βάρος των ίδιων κατηγοριών πολιτών (λ.χ. διαδοχικές μειώσεις αποδοχών ή συντάξεων), εάν τα προηγούμενα αποδείχθηκαν απρόσφορα και εφόσον με τα νέα μέτρα οι ίδιες κατηγορίες πολιτών υφίστανται υπέρμετρη απώλεια του προηγούμενως διαθέσιμου εισοδήματός τους. Τούτο μάλιστα, ιδίως, όταν οι εν λόγω μειώσεις επέρχονται αιφνιδιαστικά και κλονίζουν ριζικά την οικονομική κατάσταση των ατόμων ή ανατρέπουν καταστάσεις, στις οποίες αυτά είχαν καλόπιστα αποβλέψει (βλ. γνωμοδότηση Κ. Χρυσόγονου και Α. Καϊδατζή για τη συνταγματικότητα του σχεδίου νόμου «Έγκριση Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016 - Επείγοντα Μέτρα Εφαρμογής του Ν. 4046/2012 και του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016»). Εξάλλου, στο άρθρο 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών (Ε.Σ.Δ.Α.), το οποίο κυρώθηκε, μαζί με τη Σύμβαση, με το άρθρο πρώτο του ν.δ. 53/1974 (Α` 256) και έχει ως εκ τούτου υπερνομοθετική ισχύ, κατ' άρθρο 28 παρ. 1 εδ. α' του Συντάγματος, ορίζεται ότι: «Παν φυσικόν ή νομικόν πρόσωπον δικαιούται σεβασμού της περιουσίας του. Ουδείς δύναται να στερηθή της ιδιοκτησίας αυτού ειμή δια λόγους δημοσίας ωφελείας και υπό τους προβλεπομένους υπό του νόμου και των γενικών αρχών του διεθνούς δικαίου όρους...». Στην

έννοια της περιουσίας, που εγγυάται το άρθρο 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α., περιλαμβάνεται σειρά περιουσιακών δικαιωμάτων, μεταξύ των οποίων δικαιώματα μισθών, επιδομάτων και κάθε άλλης μορφής αποδοχών εργαζομένων, εφόσον είναι προσδιορισμένα με νόμο ή προσδιορίσιμα βάσει νόμου ή συνιστούν αντικειμενικώς νόμιμη προσδοκία, που θα μπορούσε να θεμελιωθεί στο ισχύον μέχρι την προσβολή δίκαιο. Επομένως περιουσία αποτελεί και η αξίωση για καταβολή προβλεπόμενων από τη νομοθεσία του συμβαλλόμενου κράτους αποδοχών, εφ' όσον συντρέχουν οι προβλεπόμενες για την καταβολή τους προϋποθέσεις. Τα περιουσιακά αυτά δικαιώματα ως κατεξοχήν μέσα βιοπορισμού προσλαμβάνουν και έντονο κοινωνικό περιεχόμενο. Αποτελούν δε αυτοτελή ιδιοκτησιακά δικαιώματα, για τον λόγο αυτό η εν όλω ή εν μέρει κατάργησή τους αποτελεί εν όλω ή εν μέρει στέρηση του αντικειμένου αυτοτελών ιδιοκτησιακών ή περιουσιακών δικαιωμάτων. Για τη στέρηση αυτή το άρθρο 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α. προβλέπει ότι δύναται να χωρήσει δια λόγους δημοσίας ωφελείας και υπό τους προβλεπομένους από τον νόμο και τις γενικές αρχές του διεθνούς δικαίου όρους, δηλαδή «έναντι έγκαιρης και δίκαιης αποζημιώσεως για την απώλειά της». Επιπλέον, για να είναι σύμφωνη με τις διατάξεις του άρθρου 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου επέμβαση σε περιουσιακής φύσεως αγαθό, υπό την ανωτέρω έννοια, πρέπει αφενός να δικαιολογείται από λόγους γενικού συμφέροντος, στους οποίους περιλαμβάνονται, καταρχήν και λόγοι συναπτόμενοι προς την αντιμετώπιση ενός ιδιαιτέρως σοβαρού, κατά την εκτίμηση του εθνικού νομοθέτη, δημοσιονομικού προβλήματος ή προς την εξασφάλιση της βιωσιμότητας κοινωνικοασφαλιστικών οργανισμών αφετέρου να είναι πρόσφορη και αναγκαία για την επίτευξη του επιδιωκόμενου από τον νομοθέτη σκοπού γενικού συμφέροντος και να μην είναι δυσανάλογη σε σχέση προς αυτόν. Την προστασία του δικαιώματος στην περιουσία, όπως αυτό έχει διαπλαστεί από τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, παγίως αναγνωρίζουν τα ελληνικά δικαστήρια, ενώ σύμφωνα με τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικράτειας «...η

επέμβαση στην περιουσία πρέπει να είναι πρόσφορη και αναγκαία για την επίτευξη του επιδιωκόμενου από τον νομοθέτη σκοπού γενικού συμφέροντος και να μην είναι δυσανάλογη σε σχέση προς αυτόν....» (βλ. ΟΛΣτΕ 668/2012, σκέψη 34, ΟΛΣτΕ 1285 - 1286/2012, σκέψη 15, ΤρΝομπΛ ΔΣΑ). Στο δε άρθρο 2 παρ. 1 Συντ. ορίζεται ότι «ο σεβασμός και η προστασία της αξίας του ανθρώπου αποτελούν την πρωταρχική υποχρέωση της Πολιτείας». Από τη διάταξη αυτή, με την οποία καθιερώνεται η αρχή του σεβασμού της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας, απορρέει το δικαίωμα αξιοπρεπούς διαβίωσης ή ενός ελάχιστου εισοδήματος, το οποίο έχει ως φορέα τον «καθένα», ενεργοποιείται ως κανόνας προστασίας για κάθε άτομο που πλησιάζει τα όρια της εξαθλίωσης και αποτελεί το ακραίο όριο των νομοθετικών επιλογών. Το δικαίωμα αξιοπρεπούς διαβίωσης ή ενός ελάχιστου εισοδήματος, ως ειδική έκφανση της υποχρέωσης του σεβασμού της αξίας του ανθρώπου, αναγνωρίζεται πρόσφατα και από τη νομολογία των ελληνικών δικαστηρίων (βλ. ΟΛΣτΕ 668/2012, σκέψη 35), αλλά και του Ε.Δ.Δ.Α. σε σχέση με τα περιουσιακά δικαιώματα, που προστατεύει κατά το άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών. Συγκεκριμένα στη με αρ. 7-5/2013 απόφαση, αν και το δικαστήριο τόνισε πολλές φορές ότι η κοινωνική πολιτική είναι υπόθεση των κυβερνήσεων, φρόντισε να θέσει ουκ ολίγες φορές την επιταγή της μη εξαθλίωσης, θέτοντας το συγκεκριμένο ζήτημα ως απώτατο όριο της διακριτικής ευχέρειας των Κρατών Μελών. Πιο συγκεκριμένα, στη σκέψη 32 αναφέρεται σε υπερβολική επιβάρυνση, στη σκέψη 44 υιοθετεί τη θέση του ΣτΕ ότι η ύπαρξη των ατόμων δεν πρέπει να τίθεται σε κίνδυνο και τέλος, στη σκέψη 46 κάνει λόγο για «κακουχίες ασυμβίβαστες με το άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου». Παρά το ότι το Δικαστήριο δεν αναγνωρίζει, όπως έχει επανειλημμένα τονίσει, δικαίωμα σε ένα συγκεκριμένο ποσό αποδοχών, από τα ως άνω, εμμέσως υπονοεί ότι ένα ελάχιστο ποσό ικανό να εξασφαλίσει στο άτομο το δικαίωμα της αξιοπρεπούς διαβίωσης αποτελεί το έσχατο απαραβίαστο όριο των μειώσεων. Επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 22 παρ. 1 Συντ., «η εργασία

αποτελεί δικαίωμα και προστατεύεται από το Κράτος». Εξάλλου, με το άρθρο 4 παρ. 1 του Μέρους II του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη, που κυρώθηκε με το Ν. 1426/1984 και σύμφωνα με το άρθρο 28 παρ. 1 Συντ. υπερισχύει κάθε αντίθετης διάταξης νόμου, αναγνωρίζεται «το δικαίωμα των εργαζομένων για αμοιβή αρκετή να εξασφαλίζει σ' αυτούς και τις οικογένειές τους ένα αξιοπρεπές επίπεδο διαβίωσης». Ενόψει των ανωτέρω, η επιβολή μέτρων προς εξυπηρέτηση δυσμενούς και παρατεταμένης οικονομικής συγκυρίας δεν δικαιολογεί εν λευκώ και εκ προοιμίου οποιοδήποτε μέτρο με οποιοδήποτε κόστος. Η επιλογή των συγκεκριμένων μέτρων δεν ανήκει στην ανέλεγκτη διαπλαστική εξουσία του νομοθέτη, ο οποίος ελέγχεται ως προς την τήρηση της συνταγματικής επιταγής για ισόρροπη οικονομική ανάπτυξη με διασφάλιση της κοινωνικής ειρήνης και δεσμεύεται από τα όρια, που θέτουν οι ως άνω απορρέουσες από τις συνταγματικές και τις υπερκείμενες νομοθετικά διεθνείς συμβάσεις διατάξεις αρχές, την υπέρβαση των οποίων με κριτήρια την ένταση, τη διάρκεια και τη σώρευση των μέτρων, τη δίκαιη κατανομή τους μεταξύ των πολιτών, καθώς και την αιτιολόγηση και τεκμηρίωση της αναγκαιότητας και της αποτελεσματικότητάς τους, ελέγχουν τα δικαστήρια κατ' άρθρο 93 παρ. 4 του Συντάγματος. Τα τελευταία, όταν διαπιστώσουν ότι οι εισαγόμενες ρυθμίσεις παραβιάζουν τις ως άνω διαπιστώσουν ότι οι εισαγόμενες αρχές καλούνται να τις αποκαταστήσουν, συνταγματικά κατοχυρωμένες αρχές του σχετικού δικαιώματος, που απορρέει από επιδικάζοντας στους φορείς του εφαρμοσθέντων οι αντισυνταγματικές διατάξεις, αυτές, εις βάρος των οποίων προκύπτουν από την εφαρμογή προς αυτούς των εν λόγω διατάξεων (βλ. Ειρ. Αλεξανδρούπολης 118/2016, Ειρ. Ιλίου 112/2016 Ειρ. Καλλιθέας 226/2014, Ειρ. Θεσ. 7779/2014, αδημ.).

II. Στις 15.3.2010 δημοσιεύθηκε ο Ν. 3833/2010 «Προστασία της εθνικής οικονομίας - Επείγοντα μέτρα για την αντιμετώπιση της δημοσιονομικής κρίσης» (Α' 40), με τις διατάξεις των άρθρων 1, 2, 3, 7 και 8 του οποίου περικόπηκαν κατά ποσοστό δώδεκα τοις εκατό (12%) και με αναδρομική ισχύ από 01.01.2010 τα πάσης φύσεως επιδόματα, αποζημιώσεις και αμοιβές γενικά, καθώς και τα με οποιαδήποτε άλλη ονομασία οριζόμενα

και από οποιαδήποτε γενική ή ειδική διάταξη προβλεπόμενα των λειτουργιών και υπαλλήλων και με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου του Δημοσίου, των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) κλπ., ενώ μειώθηκαν κατά ποσοστό τριάντα τοις εκατό (30%) τα επιδόματα των Χριστουγέννων, Πάσχα και αδείας. Ακολούθως, στις 6.5.2010 δημοσιεύθηκε ο Ν. 3845/2010 (Α' 65) με τίτλο «Μέτρα για την εφαρμογή του μηχανισμού στήριξης της ελληνικής οικονομίας από τα κράτη - μέλη της Ζώνης του ευρώ και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο». Με το άρθρο τρίτο του ανωτέρω νόμου, τα επιδόματα εορτών Χριστουγέννων, Πάσχα και αδείας καθορίστηκαν ως εξής: α) Το επίδομα εορτών Χριστουγέννων σε πεντακόσια (500) ευρώ, β) Το επίδομα εορτών Πάσχα σε διακόσια πενήντα (250) ευρώ, γ) Το επίδομα αδείας σε διακόσια πενήντα (250) ευρώ. Τα επιδόματα του προηγούμενου εδαφίου καταβάλλονται εφόσον οι πάσης φύσεως τακτικές αποδοχές, επιδόματα και αμοιβές, συμπεριλαμβανομένων και των επιδομάτων του προηγούμενου εδαφίου, δεν υπερβαίνουν κατά μήνα, υπολογιζόμενες σε δωδεκάμηνη βάση, τα τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ. Αν με την καταβολή των επιδομάτων του πρώτου εδαφίου της παραγράφου αυτής, οι πάσης φύσεως τακτικές αποδοχές, επιδόματα και αμοιβές υπερβαίνουν το ύψος αυτό, τα επιδόματα του πρώτου εδαφίου της παραγράφου αυτής καταβάλλονται μέχρι του ορίου των τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ, με ανάλογη μείωσή τους. Στη συνέχεια, με το άρθρο 16 του Ν. 4024/2011 (ενιαίο μισθολόγιο) τα ανωτέρω επιδόματα επανακαθορίστηκαν στα ίδια ποσά με ισχύ από 01.11.2011. Ειδικότερα, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 16 παρ. 1, 2, 3, 4 και 5 του Ν. 4024/2011 «Συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις, ενιαίο μισθολόγιο - βαθμολόγιο, εργασιακή εφεδρεία και άλλες διατάξεις εφαρμογής του μεσοπρόθεσμου πλαισίου δημοσιονομικής στρατηγικής 2012-2015»: «1. Το Επίδομα Εορτών Χριστουγέννων ορίζεται σε πεντακόσια (500) ευρώ και χορηγείται στο ακέραιο, εφόσον ο υπάλληλος μισθοδοτήθηκε ολόκληρο το χρονικό διάστημα από 16 Απριλίου μέχρι 15 Δεκεμβρίου κάθε έτους και καταβάλλεται την 16η Δεκεμβρίου κάθε έτους. 2. Το Επίδομα Εορτών Πάσχα ορίζεται σε διακόσια πενήντα (250) ευρώ και χορηγείται στο ακέραιο, εφόσον ο υπάλληλος

μισθοδοτήθηκε ολόκληρο το χρονικό διάστημα από 16 Δεκεμβρίου μέχρι και 15 Απριλίου του επόμενου έτους και καταβάλλεται δέκα ημέρες πριν από το Πάσχα. 3. Το Επίδομα Αδείας ορίζεται σε διακόσια πενήντα (250) ευρώ και χορηγείται στο ακέραιο, εφόσον ο υπάλληλος μισθοδοτήθηκε ολόκληρο το χρονικό διάστημα από 1ης Ιουλίου μέχρι και 30 Ιουνίου του επόμενου έτους και καταβάλλεται την 1η Ιουλίου κάθε έτους. 4. Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες ο υπάλληλος μισθοδοτήθηκε για χρονικό διάστημα μικρότερο από τα οριζόμενα στις παραγράφους 1, 2 και 3 του άρθρου αυτού, καταβάλλεται τμήμα επιδόματος ανάλογο με αυτό που αντιστοιχεί στο χρονικό διάστημα της μισθοδοσίας του. 5. Τα επιδόματα των παραγράφων 1, 2 και 3 καταβάλλονται εφόσον οι πάσης φύσεως μηνιαίες αποδοχές συμπεριλαμβανομένων και των επιδομάτων αυτών δεν υπερβαίνουν κατά μήνα, υπολογιζόμενες σε δωδεκάμηνη βάση, τα τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ. Αν με την καταβολή των επιδομάτων του πρώτου εδαφίου της παραγράφου αυτής, οι πάσης φύσεως μηνιαίες αποδοχές υπερβαίνουν, κατά την ημερομηνία καταβολής τους, το ύψος αυτό, τα επιδόματα αυτά καταβάλλονται μέχρι του ορίου των τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ, με ανάλογη μείωση τους. Εν συνεχεία, με την υποπαραγραφ. Γ.1 «ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΤΟΜΕΑ» (περ. 1) του άρθρου πρώτου του Ν. 4093/2012 «Έγκριση Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016 - Επείγοντα Μέτρα Εφαρμογής του Ν. 4046/2012 και του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016», που εκδόθηκε κατ' εφαρμογή του Ν. 4046/2012, τα επιδόματα εορτών Χριστουγέννων, Πάσχα και αδείας, που προβλέπονται από οποιαδήποτε γενική ή ειδική διάταξη, ή ρήτρα ή όρο συλλογικής σύμβασης εργασίας, διαιτητική απόφαση ή με ατομική σύμβαση εργασίας ή συμφωνία, για λειτουργούς, υπαλλήλους και μισθωτούς του Δημοσίου, καταργήθηκαν από 01.01.2013. Στην εισηγητική δε έκθεση του παραπάνω νόμου ουδεμία αιτιολογία αναφέρεται περί της αναγκαιότητας λήψης των εν λόγω μέτρων ενώ ουδόλως προκύπτει ότι τα λαμβανόμενα μέτρα ήταν αναγκαία, αλλά και τα μόνα ικανά και πρόσφορα για τον επιδιωκόμενο σκοπό τηρουμένων και

των αρχών της ισότητας και αναλογικότητας. Εν τούτοις νομοθετήθηκε η εξ ολοκλήρου κατάργηση των ανωτέρω επιδομάτων, μολονότι είχαν ήδη περιοριστεί από τους προηγούμενους ανωτέρω αναφερόμενους νόμους και επομένως ο νομοθέτης δεν δικαιολογείτο πλέον να προχωρήσει στις σχετικές ρυθμίσεις, οι οποίες αναφέρονται στην σχετική ομάδα θιγόμενων πολιτών, χωρίς ειδική έρευνα του αντικειμένου αυτών, αλλά όφειλε να προβεί σε εμπεριστατωμένη μελέτη, προκειμένου να αναδείξει τεκμηριωμένα ότι η λήψη των συγκεκριμένων μέτρων ήταν συμβατή με τις σχετικές συνταγματικές δεσμεύσεις, τις απορρέουσες, μεταξύ άλλων, από τις αρχές της ισότητας και της αναλογικότητας και της προστασίας της αξίας του ανθρώπου. Επίσης, ακόμη και αν ήθελε κριθεί, πως τα επίδικα μέτρα ήταν πρόσφορα, ο νομοθέτης όφειλε περαιτέρω να μελετήσει και να αποφανθεί αιτιολογημένα για την αναγκαιότητα τους, εξετάζοντας την ύπαρξη εναλλακτικών επιλογών και συγκρίνοντας τα οφέλη και τα μειονεκτήματα της καθεμίας για την επίτευξη των επιδιωκόμενων δημοσίων σκοπών. Επομένως πριν από τη κατάργηση των δώρων και του επιδόματος αδείας, όφειλε προηγουμένως να εξετάσει με τρόπο επιστημονικό και δικαστικά ελέγχσιμο, αν οι επιπτώσεις από τα ήδη ληφθέντα μέτρα αντιμετώπισης της κρίσης και συνδυαζόμενες με τις ευρύτερες κοινωνικοοικονομικές συνθήκες της διανυόμενης έκτακτης περιόδου, οδηγούν σε επιτρεπτή μείωση του επιπέδου ζωής των μισθωτών (Ολ. ΣτΕ 2287/2015, σκέψη 24). Ως εκ τούτου για τη θέσπιση των ανωτέρω περικοπών δεν αρκεί η επίκληση, αορίστως του σπουδαίου δημοσίου συμφέροντος, αλλά η τεκμηρίωση με τη δέουσα σαφήνεια και παράθεση αναλυτικών στοιχείων του λόγου για τον οποίο η συγκεκριμένη δέσμη μέτρων είναι η μόνη πρόσφορη και αναγκαία λύση για την αποφυγή του κινδύνου χρεωκοπίας της χώρας, τηρουμένων των αρχών της ισότητας και της αναλογικότητας (βλ. σχετ. μελέτη Κ. Χρυσόγονου - Α. Καιδατζή, ΝοΒ 2012 τ. 60 σελ. 1682 επ.). Άλλωστε σε περιπτώσεις παρατεταμένης οικονομικής κρίσης ο κοινός νομοθέτης δύναται να θεσπίζει μέτρα περιστολής δαπανών που συνεπάγονται οικονομική επιβάρυνση μεγάλων κατηγοριών του πληθυσμού, πλην η δυνατότητα αυτή έχει ως όριο